

KERK & Leven

AALST

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 — 2050 ANTWERPEN

4 2014

WEEKKRANT
22 JANUARI
JAARGANG 75

EDITIE 2002
2014

SINT-ANTONIUS
SINT-ANNA
SINT-JOZEF
SINT-MARTINUS
O.-L.-VROUW BIJSTAND
H. HART
SINT-JAN
SINT-PAULUS

18332776
SINT-JOZEF COLLEGE VZW
PONTSTRAAT 7
9300 AALST

9300/Rbu-062/4/1

2 AALST

Op inleefreis naar India met Damiaanactie

Op zaterdag 25 en zondag 26 januari, tijdens het campagne-weekend van Damiaanactie, komen Otilie en Filip in alle Aalsterse kerken vertellen over hun wedervaren in India.

Van 19 t.e.m 27 september 2013 trokken Otilie Derycke (leerlinge aan het Sint-Jozefscollege) en haar begeleider Filip Van de Winkel (Prefectuur SJC), met Damiaanactie naar Zuid-India (regio Chennai-Trichy-Salem) om er te beleven en te ondervinden wat Damiaanactie concreet doet voor lepra- en tbc-patiënten. Deze driehoeksreis bestond uit drie componenten: drie Oost-Vlaamse scholen vertegenwoordigd door telkens een leerling en een leerkracht, de regionale televisie (TV Oost) en Damiaanactie zelf.

Otilie vertelt: Fathimanagar

Het eerste deel van onze reis was vooral gericht op lepra, het tweede deel eerder op tbc, al komen beide ziekten vaak samen voor. Onze groep maakte bij het project van Fathimanagar kennis met de 20 jaar oude Ovaraj die lijdt aan lepra. De lepra maakt de huid van de patiënten gevoelloos. De patiënten leerden er hun wonden minstens een halfuur te wenen om dan met hun persoonlijke puimsteen de dode huid af te schrapen. Vervolgens worden de wonden ontsmet en omzwachteld met verband. Hierbij mocht ik ook helpen. Op dat moment heb ik ervaren hoe het voelt om mensen te helpen zoals vele Damiaanactie-vrijwilligers het vandaag doen in de voetsporen van Damiaan elke dag opnieuw. Lepra zorgt er ook voor dat mensen hun vingers niet meer kunnen strekken of hun voet niet meer naar omhoog kunnen bewegen. In het project te Fathimanagar worden elke maand verschillende

operaties uitgevoerd aan de zogeheten klauwhand en dropfoot. Eigenlijk routinewerk voor een arts, maar enorm belangrijk voor de patiënten, omdat ze hierdoor nadien opnieuw kunnen werken, waardoor ze na de ingreep en genezing niet langer verstoten worden uit de maatschappij.

Aansluitend bij dit laatste is een ander belangrijk aspect naast de genezing, de care after cure. Ex-leprapatiënten maken schoenen of weven dekens en handdoeken. Eén paar schoenen per jaar wordt gratis ter beschikking gesteld van de patiënten. Hoewel de voeten in vele gevallen danig aangetast en misvormd zijn waardoor het lopen bemoeilijkt wordt, geven de schoenen in de eerste plaats bescherming aan de gevoelloze voetzool. Hierdoor worden bijkomende verwondingen voorkomen.

Salem

Wij zijn verder gereisd naar het St.-Mary's hospital te Salem waar wij kennis maakten met Anthony en Manickam, Iedereen van de groep was meer dan onder de indruk: beiden mannen wijden nagenoeg heel hun leven aan het dagdagelijks helpen van lepra- en tbc-patiënten. Elke patiënt heeft een kaart waarmee gecontroleerd wordt of hij/zij is langs geweest om de nodige pillen te nemen. Damiaanactie voorziet de patiënten ook van extra 'kracht drank' alsook een aantal kilo's rijst per maand voor het gezin. Dankzij Damiaanactie zijn de pillen gratis voor de tbc- en lepralijders. Sommige patiënten zijn te zwak om zelf naar de tbc-post te komen. Dan gaat Anthony zelf op huisbezoek om zeker te zijn dat de nodige pillen op tijd ingenomen worden. Wij mochten hem hierbij eens vergezellen en stelden vast in welke grote armoede deze mensen thuis leven.

Leprakolonie en leprakolonie is twee

Het zwaarste moment van de reis was voor iedereen het bezoek aan de leprakolonie van de staat. Hier 'leven' de drop-outs in de meest erbarmelijke omstandigheden. De staat heeft leprapatiënten uit verschillende dorpen en steden weggeplukt en hier letterlijk gewoon neergepoot. Onze hele groep verzuchtte: "Dit is Molokai anno 2013". Toch slaagt Manickam erin ook het lijden van die mensen een beetje te verlichten. Voor ons is hij de neo-Damiaan. Die man is eigenlijk al op pensioen, maar hij blijft 'zijn' mensen verzorgen omdat er anders niemand naar hen omkijkt (de staatsdokters doen er niets). Meteen hierna bezochten wij de leprakolonie van Damiaanactie zelf met een totaal andere sfeer. Deze kolonie oogt als een dorpje: onze groep werd opgewacht met bloemenkransen en door de plaatselijke fanfare. We waren meer dan welkom.

Arun en Kanan: hoofdfiguren uit de campagnefilm 2011

Een ander mooi voorbeeld van het fantastische werk dat Damiaanactie levert bleek uit onze ontmoeting met Arun. Arun's pad kruiste Damiaanactie toen hij 13 jaar was en lepra had in die mate dat er al sprake was van een klauwhand. Door de besmetting van zijn zoon vond Arun vader geen werk (ook de familie van de zieke wordt verstoten) en leefde het gezin op een vuilnisbelt. Dankzij Damiaanactie werd Arun geopereerd, kon zijn vader een mandenmakersbedrijfje uitbouwen en opnieuw respect afdwingen bij de dorpsgenoten. Ondanks de grote inzet van vele vrijwilligers, waardoor veel mensen geholpen worden, loopt het ook soms triestig af. Het tweede hoofdpersonage (Kanan) uit de

campagnefilm van 2011 was enkele weken voor onze komst overleden aan HIV.

De vuilnisbelt waar Arun vroeger woonde hebben we ook bezocht. In de slums op en rond de vuilnisbelt wonen ongeveer 5000 mensen. Voor al deze mensen zijn er 6 wc's en 4 badkamers beschikbaar. Hallucinante cijfers.

Last but not least

De reis leerde dat vrijwilligerswerk voor Damiaanactie een volgehouden inzet met vallen en opstaan inhoudt, en dat het niet altijd loon naar werk is. De vrijwilligers moeten vaak tegenslagen incasseren. Zij bekomen ondanks hun volgehouden inzet niet steeds het verhoopde resultaat.

Hoewel ik de reis zowel psychisch als fysisch zeer zwaar vond, was het meer dan de moeite waard om alles te zien en te beleven. Bovendien werden we gedragen door de leden van de groep. Het was een hele eer om van zo dichtbij te weten te komen welk een belangrijke rol Damiaanactie in een mensenleven speelt. Damiaanactie is voor mij niet langer eenvoudig 'een organisatie'. De hartvorm op het logo is niet vrijblijvend, maar een écht warm hart.

Bij mijn kandidaatstelling voor het maken van de inleefreis maakte ik de belofte mij te engageren acties op touw te zetten om de mensen te mobiliseren hun (financiële) bijdrage te leveren: dit artikel maakt er deel van uit: ik hoop u allen te overtuigen effectief een bijdrage doen: een storting kan op rekeningnummer BE05 0000 0000 7575 met referentie code 4391 én koop ook dit jaar weer de stiftjes in de campagne-maand van Damiaanactie.